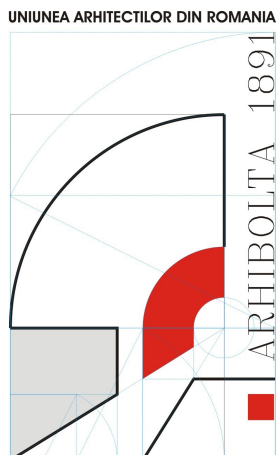

UNIUNEA ARHITECTILOR DIN ROMANIA

CENTRUL CULTURAL DIN STR. JEAN LOUIS CALDERON NR.48 ,
SECTOR 2 , BUCURESTI

ARHIBOLTA 1891

ORGANIZEAZA

DEPLASARE DOCUMENTARA IN SCOP SOCIO-CULTURAL

- 20 locuri -

Sighisoara si Sibiu

Perioada: 20-22 octombrie 2012

ZIUA 1: deplasare la Sibiu*: cazare

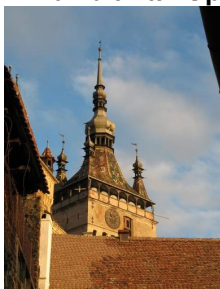
- Deplasare catre Sibiu.
- Masa de pranz la Sibiu – ora 14.00.
- Vizita in centrul inistoric al orasului

- Cazare la o pensiune/ un hotel in Sibiu. Cina festiva.

ZIUA 2: deplasare la Sighisoara* – vizita orasului medieval

- Mic dejun in Sibiu.
- Deplasare catre Sighisoara (100 km).
- Vizita **biserica fortificata Biertan*** sau orasul Medias.
- Vizita catedrala armeana din Dumbravita. **Optional:** deplasarea se poate face partial sau total cu

bicicleta.

Vizita orasului medieval

UNIUNEA ARHITECTILOR DIN ROMANIA

CENTRUL CULTURAL DIN STR. JEAN LOUIS CALDERON NR.48 ,
SECTOR 2 , BUCURESTI

Seara – deplasare si cazare la o pensiune saseasca langa Sighisoara. Cina si socializare.

ZIUA 3:

Mic dejun. Vizitarea imprejurimilor satului. Incheierea programului.

Deplasare catre Bucuresti. Pe drum: vizita **biserica fortificata din Saschiz***

CONDITII:

Ziua 1: Cazare in Sibiu in pensiune 3*.

Ziua 2: Cazare in **satul Cund***, in case traditionale sasesti.

Mic dejun si cina incluse in program.

Bauturi alcoolice neincluse in cina festiva din prima seara.

Insotitor de grup pe toata perioada turului.

Ghid turistic in Sighisoara si in Sibiu.

Optional: inchiriere biciclete si ghid pentru deplasarea cu bicicleta (costurile in functie de numarul de participanti).

COSTURI:

650 RON/pers.

Supliment single: 350 RON/pers.

**INSCRIERILE SE FAC IN ZILELE DE LUNI, MARTI, MIERCURI, JOI si VINERI
INTRE ORELE 11,00 – 16,00 IN STR. JEAN LOUIS CALDERON , NR. 48 ,
SECTOR 2 , BUCURESTI PANA LA DATA DE 15 OCTOMBRIE 2012**

AMALIA NASTASE , E-mail: n_amelie@yahoo.com ; GSM: 0721.130.678

UNIUNEA ARHITECTILOR DIN ROMANIA

CENTRUL CULTURAL DIN STR. JEAN LOUIS CALDERON NR.48 ,
SECTOR 2 , BUCURESTI

***Cateva repere istorice pentru zonele propuse spre vizitare in cadrul deplasarii documentare in scop socio-cultural:**

SIGHISOARA

Istoria acestor meleaguri are radacini mult indepartate in timp..Sighisoara este opera constructiva a colonistilor germani adusi in Transilvania pentru paza vechilor frontiere ale regatului maghiar.

Descoperiri mai vechi sau mai noi arata ca in subsolul dealului pe care se afla actuala Cetate, exista urme ale unor asezari si mecropole datand de la inceputul epocii fierului.

Pe varful Dealul Scolii, unde se afla acum Biserica din Deal, a existat inca din antichitatea preistorica o cetate de pamant cu santuri si valuri intarite cu palisade, amplificata de secui si distrusa de tatarsi, apoi demolata de sasi pentru a face loc unei cetati medievale de piatra cu rol de refugiu pentru asezarea de pe deal.

Pentru locuitorii Sighisoarei perioada cea mai grea a fost intre anii 1601-1676, aproape un secol incarcat de calamitati naturale,razboaie, jafuri, molime si incendii.

Evenimentul cel mai dramatic din istoria orasului ramane incendiul din 30 aprilie 1676, cand in cateva ore datorita unui vant puternic incendiul cuprinde Orasul de Jos, Cetatea si toate imprejurimile. Pagubele au fost uriase si multi locuitori au avut intentia de a parasi orasul definitiv.

Ziua de 31 1676 aprilie a devenit in evul mediu zi de rugaciune la Sighisoara. Au ars majoritatea caselor de lemn din Cetate si din Orasul de Jos, Biserica Manastirii si majoritatea turnurilor Cetatii. Doar Biserica din Deal si 5 turnuri au scapat.

Istoria orasului s-a derulat lent, urmand o perioada constructiva si pasnica, in care s-au produs importante modificari arhitecturale.

Actuala infatisare a Cetatii se datoreaza efortului de reconstructie survenit dupa marele incendiu, cand toate casele au fost reconstruite din caramida si piatra, s-a modificat structura stradala a intregii Cetati, s-a schimbat acoperisul Turnului cu Ceas, dandu-i-se actuala infatisare.

Istoria mediaevala a Sighisoarei se incheie la finele sec. XIX-lea lasandu-ne mostenire acest oras-muzeu, unic in Europa centrala si de sud-est pe care care va trebui sa invatam sa-l pretuim si sa-l conservam...

Sursa: www.infosighisoara.ro

ORASUL SIBIU

Prima mentiune documentara referitoare la tinuturile sibiene dateaza din 20 decembrie 1191, când papa Celestin al III-lea confirma existenta prepozitiei libere a germanilor din Transilvania, prepozitura care si-a avut sediul la Sibiu.

Mentionat înca sub numele de Hermannsdorf în anul 1321, în a doua jumatate a secolului Sibiul obtine calitatea de civitas, într-un document din 1366 fiind pomenit numele localitatii prima data sub forma Hermannstadt. Spre sfârșitul secolului al XV-lea se formeaza institutia numita Universitatea saseasca, aflata în fruntea ierarhiei administrative a tuturor sasilor, condusa de un jude regal, mai târziu comite al sasilor.

Perioada medievala se caracterizeaza în Sibiu printr-o dezvoltare economica continua, marcata de activitatea breslelor. Primele statute ale acestora (1376) enumereaza 19 bresle cu 25 meserii; Numarul breslelor a crescut treptat, în a doua jumatate a secolului al XVI-lea existând 29 de bresle, iar spre 1780 erau atestate 40, într-o perioada în care deja crescuse considerabil rolul manufacturilor.

Sfârșitul secolului al XVI-lea si începutul celui urmator au fost marcate de conflictele militare care vor influenta si evolutia vietii economice si sociale din Sibiu. Ne referim aici, mai întâi, la

UNIUNEA ARHITECTILOR DIN ROMANIA

CENTRUL CULTURAL DIN STR. JEAN LOUIS CALDERON NR.48 ,
SECTOR 2 , BUCURESTI

evenimentele legate de campaniile lui Mihai Viteazul, la batalia de la Selimbar (1599) si la asediul la care este supus Sibiul între 1601-1603 de catre trupele lui Sigismund Báthory. Peste mai putin de un deceniu (1610) Sibiul este ocupat de armata principelui Gabriel Báthory.

Odata cu înfrângerea turcilor de catre austrieci la sfârșitul secolului al XVII-lea, Transilvania devine mare principat în cadrul Imperiului Habsburgic cu capitala la Sibiu.

În prima jumătate a sec. XIX un nou val de colonisti, landlerii, se aseaza în Sibiu, mai precis în Neppendorf.

Treptat prezenta populatiei românesti în oras este tot mai vie, Sibiul devenind spre mijlocul secolului al XIX-lea, centrul spiritual al luptei pentru emanciparea acestei natiuni. În cadrul luptei de eliberare nationala a românilor, la Sibiu este redactat de catre Simion Barnuti manifestul - proclamatie catre români citit la Blaj, si tot la Sibiu își va avea sediul Comitetul national permanent român sub presedintia episcopului Andrei Saguna. În 1863 își deschide aici lucrarile Dieta Transilvaniei care voteaza legea privind egala îndreptatire a natiunii române si a confesiunilor sale. Din Sibiu activeaza Partidul National Român din Transilvania, care declanseaza cea mai ampla miscare social-politica din a doua jumătate a secolului al XIX-lea - Miscarea memorandista în conditiile în care, începând cu 1867 Transilvania a fost anexata Ungariei în cadrul Imperiului Austro-Ungar.

A doua jumătate a secolului al XIX-lea si primul sfert al secolului XX sunt caracterizate de o dezvoltare economica si sociala fara precedent în Sibiu.

La început de secol XX, Sibiul este un oras vibrant în pas cu vremea: este al 3-lea oras din Imperiul Austro-Ungar iluminat electric si al doilea în care se introduce tramvaiul electric. Primul cinematograf se deschide în 1909 si apar primele WC-uri publice în 1910.

Dezvoltarea urbanistica, economica si sociala de care se bucura Sibiul la începutul sec. XX, este franata de izbucnirea primului razboi mondial.

Denumirea orasului se schimba oficial în Sibiu în 1919, iar strazile primesc denumiri romanesti.

În 1945, dupa al doilea razboi mondial, incepe deportarea sasilor spre URSS. 2800 persoane de etnie germana au fost deportati, multi dintre ei nu s-au mai intors niciodata.

Sistemul comunist cu mici exceptii nu s-a atins de orasul vechi, iar Sibiul devine resedinta judetului cu acelasi nume în 1968.

La 21 decembrie 1989 încep la Sibiu demonstratiile anticomuniste continuate în 22 decembrie, soldate cu 89 morti si sute de raniti.

Sibiul a fost al doilea oras, cronologic dupa Timisoara, care s-a ridicat împotriva dictaturii comuniste.

Sursa: www.sibiu.ro

BISERICA FORTIFICATA DIN BIERTAN

Ansamblul arhitectonic de la Biertan impresioneaza prin încadrarea armonica în localitate, prin valoarea sa estetica si informativ istorica si mai ales prin substanta originara pastrata de la sfârșitul secolului al XV-lea si începutul secolului al XVI-lea, caracteristici care au determinat includerea sa în Lista Patrimoniului Universal UNESCO.

Acest monument istoric si de arhitectura este reprezentativ pentru întreaga zona de colonizare saseasca din Transilvania.

Din totalul de aproape 300 biserici fortificate construite între secolele XV si XVI biserica din Biertan si-a conservat foarte bine aspectul initial. Biserica actuala este invaluita de pereti zugraviti din secolul al XVI-lea. O alta biserică a ocupat acelasi loc înainte. Se mai pot încă observa frescele de la începutul secolului al XVI-lea pe turnul sudic al zidului interior de incinta ca si pietrele tombale ale mai multor episcopi sasi în turnul Mausoleului.

Complexul eclesiastic si de aparare a fost construit în secolele XV-XVI în stilul goticului târziu, cu elemente specifice Renasterii.

UNIUNEA ARHITECTILOR DIN ROMANIA

CENTRUL CULTURAL DIN STR. JEAN LOUIS CALDERON NR.48 ,
SECTOR 2 , BUCURESTI

Timp de aproape 300 ani Biertanul a fost ales sediul Episcopiei Evanghelice (1572-1867) Edificiul central al ansamblului este o biserică-hală cu trei nave, boltite în rețea, construită între 1492 - 1516 pe locul alteia mai veche, în stilul goticului târziu, cu elemente de arhitectură renascentistă la unele portale.

În interiorul bisericii altarul în stil gotic târziu, în formă de triptic a fost realizat în mai multe etape între 1515-1524.

Stranele sunt realizate între 1514-1523 de sâghisoreanul Reychmut și se numără printre cele mai valoroase de acest gen din Transilvania.

Turnul vestic era înălțat și înzestrat cu etaje având un rol defensiv, folosindu-se un mare număr de variante - în ceea ce privește mijloacele de apărare puse în operă și formele arhitecturale.

Unică în felul său este usa sacristiei construită la 1515, remarcabilă prin sistemul de blocare. După cutremurul din 1977 s-au executat lucrări de restaurare și consolidare la bolti.

Sursa: www.biertan.ro

BISERICA EVANGHELICĂ FORTIFICATĂ DIN SASCHIZ

A fost construită la sfârșitul secolului al XV-lea (între anii 1493-1496) de către coloniștii sași din localitate. Monumentul impresionează prin frumusețea expresivă a proporțiilor și prin riguroasa adaptare a elementelor de fortificare la formele unui lăcaș de cult. Există un etaj fortificat care este suprapus peste navă și cor, precum și un drum de strajă scos în consola deasupra arcurilor masive. Din exterior, edificiul apare ca un bastion, cu arcuri impunătoare construite deasupra uriasilor contraforti de piatră și cărămidă, elemente caracteristice tuturor monumentelor gotice. Frumusețea arhitecturală se îmbină însă cu destinația defensivă a Bisericii fortificate, în spatele arcurilor fiind încă vizibile fantele gurilor de aruncare. Datorită distanței considerabile dintre vatra satului și colina pe care a fost construită Cetatea țărănească, în decursul timpului, Biserica fortificată a devenit principalul loc de refugiu al sătenilor.

Sursa: www.saschiz.ro

SATUL CUND

Cund, mai demult Cundu (în dialectul săsesc Reisdref, în germană Reußdorf, Reussdorf, Reisdorf, Kunden, în maghiară Kund) este un sat din județul Mureș, aparținând comunei Bahnea.

Satul Cund se găsește la aprox. 33 km de Târnăveni, 12 km de Dumbrăveni, 45 km de Târgu Mureș, 30 km de Mediaș și 30 km de Sighișoara.

Biserica Evanghelică a fost construită în secolele XIV – XV, iar turnul a fost finalizat în 1804. Este o biserică fortificată, turnul fiind prevăzut cu un ceas (actualmente nefuncțional), acesta la rândul său fiind afișat pe toate cele patru fețe ale turnului și condus de către un singur mecanism.

Incinta exterioară a Bisericii evanghelice este socotită, de unele texte istoriografice, ca aparținând de o cetate. Ceea ce se distinge astăzi în teren, mai ales la sud și est, este un zid scund, cu contraforturi, care pare a fi mai curând o simplă delimitare de cimitir decât altceva.

Sursa: <http://ro.wikipedia.org>